

bruget. Jeg skal under en almindelig Diskussion om Frihandel og Beskyttelse selvfølgelig indrømme, at Landbruget er ubeskyttet; men jeg har gentagende paapeget, at her drejer det sig ikke om en Principdebat: Frihandel kontra Beskyttelse; her drejer det sig om en Valutadebat, og under Synsvinkel Valutasituationen kan man ikke hævde, at det danske Landbrug er ubeskyttet, thi som det overvejende Eksport-erhverv er det i høj Grad favoriseret gennem Valutasituationen derved, at det automatisk faar Sterlingprisen overført paa sine Produkter baade ude og hjemme. Jeg vil advare mod, at man kommer til at dele dette Folk i to store Grupper, den Gruppe nemlig, der har direkte, om end kun øjeblikkelig materiel Fordel af den faldende Krone, og den, der har det modsatte. Saa vil man være inde paa den samme tragiske Udvikling, som vi saa i Tyskland, hvor Folket i en Situation, hvor man skulde holde sammen og staa solidarisk, var delt i to Grupper, hvis Interesser kun var alt for tydeligt diametralt modsatte, hvor den ene og ikke den ringe Del af Folket jublede, hver Gang Dollaren steg, og den Del, der efterhaanden uddøde og hvis Klagesuk til sidst ingen hørte, græd. Inden vi kommer saa langt — jeg haaber det ikke, jeg tror ikke, vi ad normal Vej kommer saa langt, men de Eksempler, jeg nævnte, kan medføre, at vi kommer saa langt —, haaber jeg, Regeringen vil have grebet ind enten ad den af mig foreslaaede Vej eller ad andre Veje, den maatte kunne paavise.

Jeg tror ikke, at de enkelte Indvendinger, som den højtærede Minister i øvrigt kom med overfor vort Forslag, giver mig Anledning til nærmere Imødegaaelse, der vil forhaabentlig i det kommende Udvalg blive Lejlighed dertil. Jeg haaber nemlig paa en Realitetsforhandling, idet jeg ikke vil forstaa Ministerens Ord som en direkte Afvisning af dette Forslag, maaske nok af det i dets Helhed, men ikke af de deri indeholdte Tanker. Det er rigtigt, at dette Lovforslag, som den højtærede Minister sagde, maaske kun er et ringe Bidrag til Forbedring af Valutasituationen, men ethvert Bidrag tror jeg vil være paa sin Plads i denne Situation. Jeg tror i alt Fald, at dette Bidrag er det største, det relativt mindst ringe, der endnu har været fremsat overfor den danske Rigsdag.

Den højtærede Finansminister sluttede med en Omtale af Nervøsiteten her i Landet overfor Valutasituationen. Jeg er ganske enig med ham i, at der desværre er alt for megen ansvarsløs Skriven og Talen om vor

Valutasituation. Det gælder selvfølgelig om at holde Panikken tilbage og berolige Stemningen. Men jeg er ogsaa klar over, at naar man er kommet saa langt, at gode og smukke Ord ikke slaar til, saa maa man gaa over til Handling, og man maa skride ind der, hvor der skal skrives ind. Her har jeg den Tro, og jeg deler den altsaa delvis med den højtærede Finansminister, at det, der skal til, i Virkeligheden slet ikke er saa meget; det er lidt, og det er alligevel alt. Det er en vis Regulering af vor Import med de relativt ringe Beløb, jeg før nævnte. Det er noget, der ikke ligger over vor Evne, det er noget, der kan gennemføres, uden at dette Folk nedsætter sin Levestandard i nævneværdig Grad. Og derfor ser jeg ogsaa ret optimistisk paa Situationen — men rigtignok kun under Forudsætning af, at man ogsaa i god Tid, i alt Fald ikke for sent, skrider ind overfor Sygdommen; thi ellers mener jeg, at de Komplikationer, jeg talte om før, vil gøre Tilstanden saa alvorlig, som den ikke er fra Naturens Haand, men saaledes som den vil kunne komme til at forme sig, saa at den bliver virkelig skæbnsvanger.

Jeg vil slutte med at anerkende den højtærede Ministers Ord om, at Tiden er inde til en samlet Overvejelse af Situationen. Men jeg vil ikke tro, at det vilde være ved Siden af, om ikke blot Regeringen indadtil, saaledes som det maa være, uden Offentligheden, foretager en saadan Overvejelse, men ogsaa Rigsdagens Partier fik Anledning til for deres Vedkommende at foretage en lignende samlet Overvejelse af en Situation, hvis stigende Alvor Dag for Dag vi dog alle erkender.

N. P. Jensen: Det er ikke ret mange Dage, siden jeg havde den Ære fra denne Plads at tale om det den Gang fremsatte Lovforslag om Luksusbeskatning med særligt Henblik paa de foreliggende Valutaforhold. Jeg sagde den Gang i de indledende Bemærkninger, at jeg vanskeligt kunde tænke mig noget, der frembød Mulighed for at bedre den foreliggende Situation, som Venstre som Parti vilde gaa imod, naar det blot ikke gennem sekundære Virkninger viste sig at være af en saadan Natur, at det forværrede Situationen eller paa andre Maader indledede Forhold, som vi i lange Tider kunde komme til at trækkes med. Nu skal jeg villigt indrømme, at jeg fuldt ud tror paa det ærede Medlem Hr. Drachmanns Udtalelser om — og det gælder ligeledes for Partiet som saadant —, at det foreliggende Lovforslag her er tænkt som